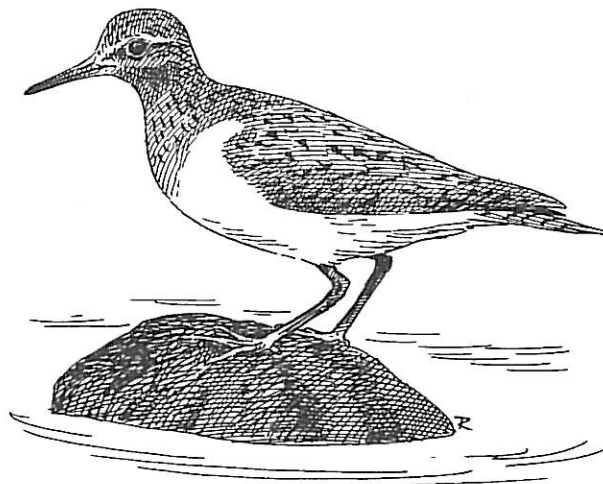

Strandsnipe *Actitis hypoleucos*

Global utbredelse

Strandsnipe har en svært vid utbredelse i den palearktiske region; den hekker fra Skandinavia, De britiske øyer, Frankrike og Spania gjennom det meste av Europa, det nordlige Asia og til Japan. Strandsnipe opptrer under svært forskjellige vegetasjons- og klimasoner, og har stor toleranse for forskjellige fysiske miljøfaktorer. Arten viser en generell tilbakegang i Sentral-Europa, og i mange land; bl.a. Danmark og Nederland er den ikke regulær hekkefugl. Det antas at tilbakegangen hovedsakelig skyldes habitatforandringer. Strandsnipe har en nærstående slektning som hekker i Nord-Amerika.

Norsk utbredelse og habitatvalg

Strandsnipe er trolig vår vanligste vadefugl, både når det gjelder utbredelse og antall. Forutsatt at det er i tilknytning til vannforekomster, er den lite krevende i valg av biotop. Den forekommer både ved klare, stillestående sjøer og vann, eller hurtige- og sakteflytende elver og bekker, ofte temmelig små bekker. Bare det er vann er den lite spesifikk, om det f. eks. er skog eller åpent terreng spiller liten rolle. Den foretrekker imidlertid faste bredder med sand, stein eller fast fjell. Den finnes imidlertid også i mer myrlendte strøk, i alle fall i fjellet. Spesielt er den vanlig langs klare, relativt hurtigstrømmende mindre elver og bekker oppover mot bjørkebeltet. Den er svært vanlig over hele landet, men avtar mot høyfjellet og nordover. Strandsnipe forekommer også ved saltvann i hekketiden, men dette er ikke særlig vanlig.

Bestandsstørrelse og bestandsutvikling

Strandsnipe har en negativ bestandsutvikling i Vest-Europa, hvor utbredelsen ikke er kontinuerlig. I Norge

derimot er den svært tallrik, bestanden er anslått til 150.000 par, og det er ingen indikasjoner på noen endring i bestanden.

Strandsnipe er som nevnt svært knyttet til vann, og den etablerer mer eller mindre lineære territorier langs vann og vassdrag. Langs elvestrekninger i bjørkebeltet er det fra Nordmøre påvist tettheter på mellom 1.6 og 2.4 par pr. km elvestrekning, trolig vil tettheten kunne være enda høyere langs større vassdrag (Løfaldli upubl.)

Hekkebiologi

Strandsnipe ankommer hekkeplassene i første halvdel av mai. Til forskjell fra sin nordamerikanske slektning er de europeiske strandsnipen monogame, men ellers er hekkebiologien lite kjent i detalj. Vanligvis eksponerer strandsnipe seg svært godt før og under egglekking, men dette er en svært kort periode. Etter at eggene er lagt, under rugeperioden, er strandsnipe betydelig vanskeligere å registrere. Etter at ungene er klekt eksponerer foreldrefuglene seg sterkt, og i denne perioden er familiene igjen svært lette å registrere. Dette betyr at tidspunktet for registrering er viktig når det gjelder å påvise forekomsten av strandsnipe. I og med at arten er så vanlig, er det likevel lite trolig at den unngår å bli påvist i Atlasprosjektet.

Trekkforhold

De norske strandsnipene er typiske langtrekkere som overvintrer i Afrika. Også under trekk og overvintring viser strandsnipe stor spennvidde i valg av habitat, men også i de tropiske vinterkvarterene foretrekker den rennende vann.

Lars Løfaldli

Strandsnipe *Actitis hypoleucos*

1293 ● Konstatert hekking

964 ● Sannsynlig hekking

304 ● Mulig hekking

Detaljeringsgrad: 10 x 10 km

